

Vec C-500/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

1. júl 2019

Vnútroštátny súd:

Oberster Gerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

28. máj 2019

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

Puls 4 TV GmbH & Co. KG

Odporkyne v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:

YouTube LLC

Google Austria GmbH

Predmet konania vo veci samej

Žaloba o zdržanie sa konania a náhradu škody z dôvodu porušovania autorských práv

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 14 ods. 1 smernice 2000/31/ES vykladať v tom zmysle, že prevádzkovateľ online videoplatformy ako poskytovateľ hostingu preberá aktívnu úlohu, ktorá vedie k zániku obmedzenia zodpovednosti, tým, že popri poskytovaní úložného priestoru pre cudzí obsah vykonáva alebo ponúka používateľovi nasledujúce vedľajšie činnosti:

- navrhovanie videí podľa tematických oblastí,
- uľahčovanie vyhľadávania pre návštevníkov podľa údajov o názve alebo obsahu prostredníctvom elektronického obsahového registra, pričom používateľ môže zadať údaje o názve alebo obsahu,
- poskytovanie online pokynov týkajúcich sa používania služby (ďalej len „pomoc“),
- so súhlasom používateľa prepojenie videí nahraných používateľom s reklamou (pričom však nejde o vlastnú reklamu prevádzkovateľa platformy) podľa výberu cieľovej skupiny používateľom?

2. Je vnútroštátny právny stav, podľa ktorého má poskytovateľ hostingu (sprostredkovateľ), ktorý zohráva aktívnu úlohu ako pomocník pri porušovaní práv, ktorého sa dopúšťajú jeho používatelia, povinnosť zdržať sa konania len za predpokladu, že pomocník vedome podporoval porušovanie práv zo strany používateľa, v súlade s článkom 11 prvou vetou smernice 2004/48/ES, alebo sa má toto ustanovenie vykladať v tom zmysle, že členské štáty nesmú podmieniť nároky vlastníkov práv na zdržanie sa konania voči pomocníkom vedomým podporovaním porušovania práv zo strany používateľa?

3. Majú sa pravidlá uvedené v článku 12 až 14 smernice 2000/31/ES, ktoré sa týkajú zodpovednosti sprostredkovateľov, posudzovať ako horizontálne obmedzenia zodpovednosti, ktoré sa uplatnia na každého sprostredkovateľa, ktorý zohráva neutrálnu úlohu, aj vtedy, keď sa jeho činnosť z hľadiska autorského práva má považovať za verejný prenos, ktorý sprostredkovateľ vykonal sám?

4. Má sa článok 14 ods. 3 (ako aj článok 12 ods. 3 a článok 13 ods. 2) smernice 2000/31/ES, článok 8 ods. 3 smernice 2001/29/ES a článok 11 tretia veta smernice 2004/48/ES vykladať v tom zmysle že na poskytovateľa hostingu (sprostredkovateľa), ktorý zohráva neutrálnu úlohu, sa uplatní obmedzenie zodpovednosti podľa článku 14 ods. 1 smernice 2000/31/ES aj v prípade nároku na zdržanie sa konania, ktorý bol voči nemu uplatnený, a preto je súdny príkaz na zdržanie sa konania voči takému sprostredkovateľovi tiež prípustný len vtedy, keď skutočne vie o nezákonnej činnosti alebo informácii, alebo je taký súdny príkaz na zdržanie sa konania prípustný už vtedy, keď poskytovateľ hostingu po konkrétnej výzve bezodkladne neodstráni alebo nezablokuje obsah, v prípade ktorého sa namieta, že porušuje práva, a v súdnom konaní sa toto porušovanie práv potvrdí?

Uvádzané predpisy práva Únie

Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), najmä článok 267

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230), najmä článok 8 ods. 3

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (ďalej len „smernica o elektronickom obchode“) (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399), najmä článok 14

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32), najmä článok 11

Uvádzané vnútroštátne právne predpisy

Urheberrechtsgesetz (zákon o autorskom práve), najmä § 18a a § 81

Gesetz über den elektronischen Geschäftsverkehr (zákon o elektronickom obchode – ECG), najmä § 13 až § 17

Zhrnutie skutkového stavu, konania a základných tvrdení účastníkov konania vo veci samej

- 1 Puls 4 TV je okrem iného prevádzkovateľom rakúskeho televízneho kanála.
- 2 Youtube [účastníkmi konania na Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) sú momentálne len Puls 4 TV a Youtube] prevádzkuje videoplatformu www.youtube.com, na ktorej sú uložené videá nahrané používateľmi, ktoré

návštevníci tejto platformy môžu prehrávať. Svoju službu prevádzkuje ako poskytovateľ hostingu a ukladá obsah nahraný používateľmi. V zásade sa vopred neskúma, či tento obsah neporušuje autorské práva.

- 3 Ak s tým používateľ súhlasí, k nahraným videám sa pripojí reklama, čo Youtube označuje ako „monetarizáciu“. Túto monetarizáciu vykonáva koncernový podnik spoločnosti Youtube, a to čisto technicky a automaticky.
- 4 Okrem monetarizácie ponúka Youtube používateľovi vedľajšie činnosti spomenuté v prejudiciálnych otázkach.
- 5 Youtube získava odmenu jedine za poskytovanie svojej videoplatformy, a teda len za poskytovanie hostingu; koná výlučne na žiadosť svojich používateľov, ktorí musia potvrdiť, že disponujú potrebnými autorskými, resp. užívacími právami. Používa automatizovaný kontrolný postup, ktorý na základe oznámenia o odstránení („take-down notice“) bezodkladne vedie k zablokovaniu namietaných videí. Ak sa zistí porušovanie práv, Youtube zablokuje predmetný obsah alebo zablokuje účet dotknutého používateľa. V prejednávanej veci Youtube vždy bezodkladne odstránila videá namietané spoločnosťou Puls 4 TV po tom, čo sa na základe výzvy dozvedela o jej autorských právach.
- 6 Puls 4 TV sa svojou žalobou o zdržanie sa konania – založenou na § 18a ods. 1 zákona o autorskom práve – domáhala, aby súd zakázal spoločnosti Youtube poskytovať na stránke www.youtube.com videá, ktoré obsahovali audiovizuálne diela vyrobené spoločnosťou Puls 4 TV a ktoré nahrali osoby, ktoré na to nemali oprávnenie. Platforma prevádzkovaná spoločnosťou Youtube technicky umožňuje porušovanie autorských práv (verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES). Youtube prevzala aktívnu úlohu. Platformy ako platforma spoločnosti Youtube značne – a to aj kvôli monetarizácii – prekračujú postavenie poskytovateľa hostingu. Spoločnosť Youtube preto nemožno považovať za privilegovaného poskytovateľa hostingu, ale za poskytovateľa obsahu.
- 7 Youtube v tejto súvislosti uviedla, že nevykonáva verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES. Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je podmienkou verejného prenosu, aby prevádzkovateľ platformy svojím úmyselným konaním zabezpečil svojim zákazníkom prístup k chránenému dielu. Porušovania práv sa dopúšťa používateľ, ale nie prevádzkovateľ platformy. Spoločnosť Youtube sa nemá považovať ani za pomocníka. Vzťahuje sa na ňu obmedzenie zodpovednosti týkajúce sa poskytovateľa hostingu; poskytuje klasické hostingové služby a neplní aktívnu úlohu. Za porušovanie práv, ktorého sa dopúšťajú používatelia videoplatformy, zodpovedá len vtedy, keď po dostatočne odôvodnenej výzve napriek skutočnej vedomosti o protiprávnom obsahu bezodkladne neznemožní prístup k takým videám alebo ich neodstráni. Youtube si splnila tieto povinnosti v rámci svojho postupu založeného na oznámení o odstránení.

- 8 Prvostupňový súd žalobe vyhovel. Odvolaací súd vyhovel odvolaniu spoločnosti Youtube a žalobu zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu smeruje opravný prostriedok „Revision“, ktorý podala Puls 4 TV.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

O prvej prejudiciálnej otázke (aktívna úloha poskytovateľa hostingu)

- 9 Články 12 až 14 smernice 2000/31/ES stanovujú oslobodenia od zodpovednosti týkajúce sa poskytovateľov prístupu, ktorí len technicky sprostredkujú cudzí obsah, ako aj obmedzenia zodpovednosti týkajúce sa poskytovateľov hostingu, ktorí poskytujú úložný priestor pre cudzí obsah. Spoločnosť Youtube treba považovať za poskytovateľa hostingu.
- 10 Poskytovateľ hostingu má zodpovedať za cudzí obsah len v obmedzenej miere, lebo spravidla nemá vplyv na cudzí obsah používateľov a neskúma, či tento obsah nie je nezákonný. Rozhodujúce kritérium pre neutrálnu úlohu poskytovateľa teda spočíva v tom, že poskytovateľ – bez výberu alebo obsahovej zmeny – sprostredkúva a/alebo uchováva cudzí obsah.
- 11 Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ stráca poskytovateľ hostingu nárok na obmedzenie zodpovednosti vtedy, keď vo vzťahu k obsahu, ktorý porušuje práva, prestane vykonávať neutrálnu činnosť a prevezme aktívnu úlohu, vďaka ktorej má vplyv na obsah („znalosť obsahu“) alebo redakčnú kontrolu nad obsahom (pozri rozsudky Súdneho dvora vo veciach C-236/08 až 238/08, Google France, bod 120; a vo veci C-324/09, L'Oréal, bod 113).
- 12 Podľa názoru Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd – OGH) výkon vyššie uvedených vedľajších činností neznamená, že poskytovateľ hostingu plní aktívnu úlohu.

O druhej prejudiciálnej otázke (zodpovednosť pomocníka za porušovanie práv inou osobou)

- 13 Keď Youtube vykonáva aktívnu činnosť, môže byť zodpovedná ako pomocník za cudzie porušovanie práv zo strany používateľov. V tomto prípade sa má poskytovateľ hostingu považovať za „porušovateľa“ (v podobe pomocníka) v zmysle článku 11 prvej vety (a článku 13) smernice 2004/48/ES.
- 14 Podľa judikatúry OGH sa zodpovednosť pomocníka odlišuje od zodpovednosti priameho páchatel'a. Podmienkou zodpovednosti pomocníka totiž je, aby pomocník (ako tretia osoba) svojím správaním vedome podporoval alebo vôbec umožnil porušovanie práv zo strany priameho páchatel'a. Pomocník teda musí vedieť o tomto porušovaní práv.
- 15 V prejednávanom prípade vzniká predovšetkým v súvislosti s článkom 8 ods. 3 smernice 2001/29/ES a článkom 11 prvou vetou smernice 2004/48/ES otázka, či

sú členské štáty len oprávnené upraviť nároky na zdržanie sa konania aj voči nevedome konajúcim pomocníkom, alebo či členské štáty musia upraviť také nároky na zdržanie sa konania.

O tretej prejudiciálnej otázke (verejný prenos a obmedzenie zodpovednosti)

- 16 V súvislosti s trestnoprávnou a občianskoprávnou zodpovednosťou poskytovateľov (sprostredkovateľov) vychádza smernica 2000/31/ES z nasledujúcej systematiky:
- 17 Podľa článku 15 ods. 1 smernice členské štáty nemôžu uložiť poskytovateľom prístupu a poskytovateľom hostingu všeobecnú povinnosť monitorovať informácie, ktoré prenášajú alebo ktoré uložili. Členské štáty tiež nesmú uložiť poskytovateľom povinnosť, aby sami zisťovali skutočnosti týkajúce sa prípadne nezákonnej činnosti používateľov, ktorí využívajú ich služby. Nie sú povinní prijímať aktívne monitorovacie opatrenia a vyhľadávať protiprávny obsah na svojich serveroch.
- 18 V článkoch 12 až 14 smernice 2000/31/ES sú zároveň stanovené oslobodenia od zodpovednosti, resp. obmedzenia zodpovednosti sprostredkovateľov. Tieto ustanovenia neupravujú hmotnoprávnú zodpovednosť alebo zodpovednosť sprostredkovateľov, ale predpokladajú takú zodpovednosť. Obmedzenia zodpovednosti sa majú chápať extenzívne a zahŕňajú tak zodpovednosť poskytovateľa za škodu, ako aj jeho trestnoprávnú zodpovednosť alebo zodpovednosť za správne delikty.
- 19 Obmedzenia zodpovednosti sú preto horizontálnymi pravidlami, ktoré platia pre všetky právne odvetvia. Ak teda treba v súvislosti so zodpovednosťou sprostredkovateľa posúdiť napríklad nejakú občianskoprávnú alebo trestnoprávnú otázku, musí sa najprv preskúmať predbežná otázka, či vôbec prichádza do úvahy zodpovednosť v zmysle ustanovení smernice 2000/31/ES. Len v prípade, ak z tohto horizontálneho skúmania vyplynie kladný výsledok, vzniká ďalšia otázka, či existuje zodpovednosť aj podľa príslušných uplatniteľných hmotnoprávných právnych predpisov.
- 20 Z povahy obmedzenia zodpovednosti ako horizontálnej úpravy podľa názoru OGH vyplýva, že toto obmedzenie sa môže uplatniť na sprostredkovateľa (ktorý plní neutrálnu úlohu) bez ohľadu na to, či sa porušovanie práv, ktoré sa mu vytýka, má považovať za vlastné porušovanie práv alebo za účasť na cudzom porušovaní práv. To znamená, že obmedzenie zodpovednosti sa má uplatniť na poskytovateľa aj vtedy, keď je jeho činnosť vlastným verejným prenosom (ktorý poskytovateľ vykonal sám) v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES.

O štvrtej prejudiciálnej otázke (nárok na zdržanie sa konania a obmedzenie zodpovednosti)

- 21 Podľa článku 14 ods. 1 smernice 2000/31/ES (§ 16 ECG) poskytovateľ hostingu nie je zodpovedný za cudzie informácie, keď nemá skutočnú vedomosť

o nezákonnej činnosti alebo informácii. Za nároky na náhradu škody nezodpovedá, ak si nie je vedomý okolností, z ktorých by bolo zrejmé, že ide o nezákonnú činnosť alebo informáciu. Subjektívna zložka sa vzťahuje na jednej strane na existenciu nezákonných informácií. Skutočná vedomosť si vyžaduje pozitívnu znalosť; známe okolnosti si vyžadujú dôvodnú pochybnosť, pričom postačuje nevedomá nebanlivosť. Na druhej strane sa subjektívna zložka musí vzťahovať aj na nezákonnosť. Poskytovateľ hostingu si musí byť vedomý nezákonnosti. Predpokladom toho je, že nezákonnosť je pre laika bez ďalšieho skúmania zjavná a je presvedčený, že daný obsah je zakázaný. Ak sú splnené subjektívne podmienky, poskytovateľ hostingu musí bezodkladne zakročiť a vymazať nezákonné informácie alebo znemožniť prístup k nim.

- 22 Články 12 až 14 smernice 2000/31/ES sa však nedotýkajú možnosti, aby súd alebo orgán v súlade s právnymi systémami členských štátov od sprostredkovateľa vyžadoval, aby ukončil porušovanie práv alebo aby mu predchádzal. Súdny teda naďalej môžu na základe príslušnej žaloby o zdržanie sa konania uložiť sprostredkovateľovi príkaz na zdržanie sa konania z dôvodu nezákonnej činnosti alebo informácie alebo mu nariadiť, aby odstránil nezákonné informácie alebo znemožnil prístup k týmto informáciám, pokiaľ sú splnené hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku na zdržanie sa konania.
- 23 Podľa prípravných dokumentov týkajúcich sa rakúskeho zákona o elektronickom obchode sa obmedzenie zodpovednosti podľa článkov 12 až 14 smernice 2000/31/ES vzťahuje len na trestnoprávnu zodpovednosť sprostredkovateľov alebo ich zodpovednosť za správne delikty, ako aj na ich zodpovednosť za škodu. Obmedzenie zodpovednosti nemožno uplatniť na súdne príkazy na zdržanie sa konania. Preto v prípade príkazu na zdržanie sa konania nezáleží na tom, či sprostredkovateľ skutočne vie o nezákonnej činnosti alebo informácii, ktorú sprostredkúva. Rozhodujúce je len to, či sa v súdnom konaní objektívne preukáže porušovanie práv vytýkané sprostredkovateľovi.
- 24 Pre autorskoprávne nároky na zdržanie sa konania platí podľa § 81 ods. 1a rakúskeho zákona o autorskom práve nasledujúce špecifikum: Ak nárok na zdržanie sa konania smeruje proti sprostredkovateľovi v zmysle smernice 2000/31/ES a sú splnené podmienky obmedzenia zodpovednosti, sprostredkovateľa možno žalovať až po konkrétnej výzve.
- 25 V súvislosti s obmedzením zodpovednosti podľa článku 14 ods. 1 smernice 2000/31/ES vychádza aj Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko – BGH) vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania z toho, že skutočná vedomosť (resp. uvedomenie si v prípade nárokov na náhradu škody) poskytovateľa hostingu sa musí vzťahovať na konkrétne (aktuálne) nezákonnú činnosť alebo informáciu, ktorú musí v prípade vedomosti odstrániť alebo zablokovať, a že nestačí, aby poskytovateľovi hostingu bolo všeobecne známe alebo aby si bol vedomý, že jeho služby sa využívajú na akékoľvek nezákonné činnosti. BGH však zastáva názor, že obmedzenie zodpovednosti sa vzťahuje aj na nároky na zdržanie sa konania a prevádzkovateľovi internetovej platformy,

ktorý nemá skutočnú vedomosť o nezákonnej činnosti alebo informácii, nemožno uložiť ani povinnosť zdržať sa konania.

- 26 Preto vzniká otázka, či obmedzenie zodpovednosti sprostredkovateľov podľa smernice 2000/31/ES platí aj pre nároky na zdržanie sa konania (súdne príkazy na zdržanie sa konania). Pritom treba mať na zreteli, že výzvu, ktorá je podmienkou podania žaloby o zdržanie sa konania, stanovenú v § 81 ods. 1a rakúskeho zákona o autorskom práve, nemožno nevyhnutne stotožniť so skutočnou vedomosťou o nezákonnej činnosti alebo informácii, lebo sa možno domnievať, že skutočná vedomosť vzniká až po preskúmaní namietaného obsahu poskytovateľom hostingu (po uskutočnenej výzve). Podľa tohto názoru by aj napriek výzve nebolo možné uložiť povinnosť zdržať sa konania, pokiaľ by platilo obmedzenie zodpovednosti.
- 27 Znenie článku 14 ods. 3 smernice, ktorý je sformulovaný rovnako ako výnimky uvedené v článku 12 ods. 3 a článku 13 ods. 2 smernice, podľa názoru OGH svedčí v prospech úplného vyňatia súdnych príkazov na zdržanie sa konania z režimu oslobodenia od zodpovednosti podľa článku 14 ods. 1. V súlade s tým sú príkazy na zdržanie sa konania voči sprostredkovateľom upravené osobitne v článku 8 ods. 3 smernice 2001/29/ES a v článku 11 tretej vete smernice 2004/48/ES.